Digerkampen beitelag
v/ Kjartan Garmager
Furuhovdvegen 96
2584 Dalholen

kjartan.garmager@yahoo.no

	Vår dato	*Vår referanse*
	21.06.2018	2018/3750
Saksbehandler, innvalgstelefon	*Arkivnr.*	*Deres referanse*
Linda Hovde Nordås, 62 55 11 89	434.11	

Avslag på søknad om tillatelse til skadefelling av kongeørn i området til Digerkampen beitelag i Folldal kommune

Vi viser til e-post henvendelse fra Digerkampen beitelag v/ Kjartan Garmager den 20.6. kl. 13:40 om fellingstillatelse på kongeørn. Fylkesmannen ga skriftlig avslag på søknaden på e-post den 20.6. kl. 15:20.

Bakgrunn
To lam dokumenterte tatt av ørn, et i Setalberget (11.6.) og et på Digerkampen (15.6.), begge innenfor beiteområde til Digerkampen beitelag.

Lovgrunnlaget
Det rettslige grunnlaget for avgjørelsen er Lov av 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) §§ 18 første ledd bokstav b jf. forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) § 12, jf. også § 3.

Rovviltforskriften § 1 (formål):

> Formålet med denne forskrift er å sikre en bærekraftig forvaltning av gaupe, jerv, bjørn, ulv og kongeørn. Innenfor en slik ramme skal forvaltningen også ivareta hensynet til næringsutøvelse og andre samfunnsinteresser. Forvaltningen skal være differensiert slik at hensynet til ulike interesser vektlegges forskjellig i ulike områder og for de ulike rovviltarter. Forskriften skal sikre en forvaltning som vektlegger forutsigbarhet og lokal medvirkning.

Rovviltforskriften § 12 (Skadefelling av kongeørn)

> Fylkesmannen kan gi tillatelse til felling av enkeltindivider av kongeørn som volder vesentlig skade på bufe eller tamrein, forutsatt at felling kan rettes mot bestemte individer, jf. naturmangfoldloven § 18 første ledd b). Vedtak om felling skal være begrenset til et bestemt område og tidsrom. Det kan knyttes vilkår til fellingstillatelsen.

I kommentarene til § 12 i rovviltforskriften står det videre:

> Bestanden av kongeørn i landet antas å utnytte sitt potensiale fullt ut gjennom dagens bestandsutbredelse og antall. Kongeørn opptrer som skadevolder i mer avgrensede tidsperioder enn de andre artene, og skader kan ofte forebygges gjennom enklere tiltak. Fellingstillatelser kan gis for å stoppe en pågående skadesituasjon, men det tillates ikke felling utelukkende for å forhindre fremtidige skader som for de andre artene. Fylkesmannen kan derfor gi tillatelse til felling av enkeltindivider av kongeørn som volder vesentlig skade på bufe eller tamrein, forutsatt at felling kan rettes mot bestemte individer som volder skade. Vedtak om felling skal være begrenset til et bestemt område og tidsrom. Det kan knyttes nærmere vilkår til fellingstillatelsen, herunder at etablerte par eller voksenfugler skal være unntatt og at felling foretas av nærmere bestemte personer. Felling kan iverksettes uten hensyn til fredning, men skal følge bestemmelsene om ordinær jaktutøvelse fastsatt i medhold av viltloven.

Fylkesmannen har ansvaret for forvaltningen av kongeørn, og kan gi tillatelse til skadefelling, jf. naturmangfoldloven § 18 1. ledd, bokstav b. En forutsetning for å innvilge en fellingstillatelse er at fellingen kan rettes mot bestemte individer som gjør skade. Før felling ev. tillates skal forebyggende tiltak være utprøvd i *rimelig utstrekning*, jf. kommentaren til § 12 i rovviltforskriften.

Nærmere om bestandssituasjonen for kongeørn

De mest oppdaterte opplysningene om bestandssituasjonen for kongeørn er publisert i NINA-Rapport 1158 'Estimering av antall hekkende par kongeørn basert på kjent forekomst i Norge i perioden 2010-2014'. Det framgår i denne rapporten at estimert bestand av kongeørn er på 963 hekkende par i perioden 2010-2014. For Hedmark er det registrert til sammen 49 territorier av kongeørn.

Fylkesmannens vurdering

Fylkesmannen viser til at det er dokumentert 2 skader i beiteområdet.

I 2017 ble det dokumentert 12 skadetilfeller i Hedmark der kongeørn var skadegjører. De fleste skadene oppstår vanligvis i begynnelsen av beitesesongen og en forventer at skadepotensialet avtar utover i beitesesongen når lamma blir større.

Rovviltforskriften § 12 stiller krav om at fellingen skal være rettet mot bestemte skadegjørende individer. Fylkesmannen finner at dette vilkåret vanskelig lar seg oppfylle i den aktuelle situasjonen. Kartfesting av tidligere års dokumenterte skader i rovbase viser at disse fordeler seg over et stort geografisk område hvor en kan forvente at flere individer av kongeørn har tilhold. Fylkesmannen vurderer at det ikke er tilstrekkelig å vise til at felling kan rettes mot kongeørn som observeres i beiteområdet. Særlig er det vanskelig å identifisere konkrete skadegjørere dersom sauen går spredt over et større område i utmark.

I følge opplysninger hentet fra rovdata var det ingen kongeørnterritorier i tilgrensende områder til Digerkampen beitelag i årene 2015 - 2017. I 2014 var det registrert to reirplasser med status «usikker hekking» i Digerkampen beitelags beiteområde. Vi har ikke informasjon som speiler dagens kongeørnsituasjon i området. En felling av kongeørn i beiteområdet innebærer en risiko for å felle hekkende fugl, i en periode der ungene fortsatt er avhengig av foreldrene. Det innebærer at hensynet til prinsippet om yngletidsfredning også må vurderes i forbindelse med skadefelling. Det er betydelig større terskel for å tillate skadefelling av hekkende ørner, enn av ungfugler.

Digerkampen beitelag er til sammen tildelt 3000 kr i ekstraordinære tilsynsmidler i forbindelse med de to situasjonen, jf. kommentarer til § 12 som blant annet sier at kongeørn er en skadevolder i mer avgrensede tidsperioder, og ekstra tilsyn er et aktuelt forebyggende tiltak i slike tilfeller.

Med bakgrunn i vurderingene over avslår Fylkesmannen søknaden fra Digerkampen beitelag om skadefellingstillatelse på kongeørn i beitelagets områder i Folldal kommune.

Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i §§ 8 til 12 i naturmangfoldloven legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. Fylkesmannen viser til at dette vedtaket ikke påvirker naturmangfoldet negativt idet en gir et avslag på en søknad om felling av et dyr. Prinsippene i naturmangfoldloven er derfor ikke vurdert nærmere.

Vedtaket er fattet med hjemmel i Lov av 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 18 første ledd bokstav b, jf. forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften), § 12, jf. §§ 1. Fylkesmannen viser til at vedtaket er et enkeltvedtak som kan påklages etter bestemmelsene i Lov om behandlingsmåten i forvaltningssaker, av 10.2.1967, § 28. Klagefristen er **tre – 3 – uker** fra mottakelsen av dette brev. Eventuell klage på vedtaket skal stiles til Miljødirektoratet, men sendes via Fylkesmannen.

Med hilsen

Steinar Østlie e.f.
Fung. miljøverndirektør

Linda Hovde Nordås
rådgiver

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og sendes ut uten signatur.

Kopi til:
Folldal kommune